УДК 378.091:82

DOI: 10.12958/2227-2844-2021-8(346)-2-167-176

Цалапова Оксана Миколаївна,
кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри філологічних дисциплін
ДЗ «Луганський національний університет
імені Тараса Шевченка», м. Старобільськ, Україна.
oksanacalapova1998@gmail.com
<https://orcid.org/0000-0002-9732-353X>

**ОСВІТНІЙ КОМПОНЕНТ «СІМЕЙНЕ ЧИТАННЯ»
ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ ЛІТЕРАТУРНО-КОМУНІКАТИВНОЇ
КОМПЕТЕНТНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ**

Полікультурність та інформатизація соціуму вимагають вирішення цілої низки освітніх проблем щодо освоєння та ефективного використання інформації шляхом перетворення її на «живе знання» із подальшими інтерпретаціями й трансформаціями в царину людських цінностей. У зв'язку з цим постало ряд викликів, які зумовлені внутрішньою неготовністю соціуму відповідати вимогам щодо мобільності оперування великими обсягами інформації, поєднання різних способів її організації, розуміння та оцінювання складних текстів, перекодування інформації з однієї культури в іншу. Такі уміння й навички не виникають на пустому місці, вони закладаються в дитинстві й розвиваються протягом життя засобом засвоєння необхідної бази знань, у тому числі й у процесі читання й осмислення прочитаного.

Процеси євроінтеграції, гармонізації й модернізації сучасної освіти зумовили всебічне впровадження компетентісного підходу як концептуального фактору організації навчання в закладах освіти України. Найбільш актуальною проблемою означеного поступу, на нашу думку, є оновлення літературної підготовки здобувачів вищої освіти й, як наслідок, формування комунікативних компетентностей, що є запорукою фахового становлення.

Аналіз наукового доробку сучасних дослідників із проблеми компетентісного підходу до навчання засвідчує різноаспектні підходи до його осмислення відповідно до категорій та різновидів: зокрема, професійно-педагогічного, лінгвістичного, мовного, мовленнєвого, філологічного, читацького тощо. Різноаспектні питання, пов'язані з розробкою і реалізацією компетентісного підходу, перебувають у колі наукових інтересів відомих українських учених (Н. Бібік, Л. Нашенко, В. Кремень, Н. Ничкало, О. Овчарук, О. Пошетун, О. Савченко, О. Сухомлинська, ін.), у тому числі літературна компетенція як здатність сприймати текст і вміння його інтерпретувати були предметом

студіювання науковців О. Вашуленко, Н. Волошинової, Л. Іванової, Н. Скрипченко та ін.

Літературна компетентність полягає у володінні комплексом літературних знань, умінь і навичок, які надають можливість не тільки фахово й професійно читати книжки, а й творчо мислити, порівнювати та узагальнювати, зіставляти та вловлювати асоціативні зв'язки, бути обізнаним із літературним контекстом і критичними рецепціями, мати власну дослідницьку точку зору тощо.

Комунікативна компетентність – одна з найважливіших характеристик особистості й водночас – якість, яка формується у процесі її соціалізації. Вона постає ваговою умовою ефективного спілкування, оскільки це здатність встановлювати й підтримувати необхідні контакти з іншими людьми, підкріплена певною сукупністю знань, умінь і навичок, які забезпечують ефективне спілкування (Жуков, 1990). Тож, у сукупності ці компетентності слугуватимуть міцним підґрунтям формування фахового становлення й подальшого зростання здобувача вищої освіти, оскільки уміння інтерпретувати, аналізувати текст і методично грамотно репрезентувати його – це основа професійного успіху кваліфікованого працівника будь-якої спеціальності, особливо професійної освіти.

Мета даної наукової розвідки – описати теоретичні й практичні можливості освітнього компоненту «Сімейне читання» в аспекті формування літературно-комунікативної компетентності у слухачів вищої освіти засобом ознайомлення з текстами різної стилістики.

Освітній компонент «Сімейне читання» входить до переліку навчальних предметів за вільним вибором, які мають забезпечити здобувачеві вищої освіти індивідуальну освітню траєкторію, що задовольнятиме індивідуальні запити, попередній досвід і перспективи на майбутнє фахове становлення. Вибіркові освітні компоненти запроваджуються згідно з Законом України «Про вищу освіту» (стаття 62 частина перша, пункт 15), що визначає компетентність як «динамічну комбінацію знань, вмінь і практичних навичок, способів мислення, професійних, світоглядних і громадянських якостей, морально-етичних цінностей, яка визначає здатність особи успішно здійснювати професійну та подальшу навчальну діяльність і є результатом навчання на певному рівні вищої освіти» (ст. 1, п. 13).

Освітній компонент «Сімейне читання» спрямований на ознайомлення з методами й прийомами організації читання в родинному колі художніх і науково-популярних текстів; основними підходами до тлумачення прочитаного; принципами, технологіями й методиками літературного й комунікативного розвитку дитини.

Мета цього освітнього компоненту полягає у формуванні розуміння процесу сімейного читання як частини гуманітарної освіти, мотивацію необхідності читання у родинному колі (для/або з дитиною); подати поняття про основні тенденції розвитку літератури для дітей та юнацтва

на сучасному етапі, її жанрово-стильове й тематичне розмаїття; закономірності теорії й методики літературної освіти дитини як складової загального розвитку особистості, що дасть можливість сформулювати вміння обирати якісні літературні тексти й інтерпретувати їх спираючись на власний літературознавчий досвід.

Завдання даного курсу націлені на:

- ознайомлення здобувачів вищої освіти з поняттям сімейного читання, засвоєння культури такого читання, обговорення прочитаного/прослуханого;

- опанування системою комунікативних навиків ведення діалогу, дискусії, аналізу;

- знайомство з основними концепціями, технологіями й методиками обговорення прочитаного відповідно до вікових можливостей опонента;

- застосування теоретичних знань у галузі літературної освіти й розвитку особистості з метою розв'язання конкретного науково-дослідного завдання;

- пошук шляхів, методів і прийомів підвищення рівня літературного розвитку й формування літературної компетентності здобувачів освіти.

Таким чином, у результаті вивчення курсу здобувачі вищої освіти отримають певні алгоритми, знання, вміння й навички розв'язувати складні задачі й проблеми у професійно-педагогічній діяльності; отримувати інформацію та оперувати нею для особистих, освітніх і професійних цілей; осмислювати літературу для дітей та юнацтва як полісистему; інтерпретувати прочитане, використовувати різні технології аналізу художніх текстів; використовувати художні твори з виховною метою; виконувати педагогічний супровід процесів соціалізації дітей у закладах освіти різних рівнів та формування їхньої культури.

Літературна компетентність – це предметне новоутворення здобувача вищої освіти, яке складається з емоційно-ціннісного, літературознавчого, культурологічного та компаративного аспектів. Ця компетентність включає розуміння гуманістичного потенціалу та естетичної вартості текстів світової та вітчизняної літератури; вміння інтерпретувати або аналізувати твори, виявляти специфічні риси літературних напрямків, течій, шкіл тощо; усвідомлення зав'язків літератури з філософією, міфологією, фольклором, культурними традиціями, що формує відчуття толерантності до представників різних культур, рас, національностей; порівняння культових літературних явищ у різних національних системах на основі зіставлення у ретроспективному або перспективному дискурсах. Методисти О. Ісаєва, О. Куцевол, А. Ситченко, А. Фасоля вважають обов'язковою частиною літературної компетентності читацьку (Фасоля, 2012, с. 26-31). Т. Яценко серед складників літературної компетентності називає

загальнокультурну, читацьку, комунікативно-мовленнєву та ціннісно-світоглядну компетентність (Яценко, 2012, с. 32).

Враховуючи, що основними компонентами літературної компетенції є читацька, літературознавча, бібліотечно-бібліографічна, особистісно-діяльнісна компетенції, які формуються та розвиваються в дітей, починаючи з молодшого шкільного віку (у процесі залучення дітей до читання художньої літератури) і протягом подальшого спілкування з книгою (Качак, 2017).

Одним із важливих чинників формування літературно-комунікативної компетентності є вміння працювати з різними текстами, у тому числі читати й інтерпретувати їх. Читання – рецептивний вид мовленнєвої діяльності, пов'язаний із зоровим сприйняттям мовного повідомлення, закодованого за допомогою букв; складається в декодуванні, тобто розшифровці графічних символів і переведення їх у розумові образи; складається з двох основних етапів: зорове сприйняття тексту й осмислення (інтерпретація) прочитаного (Войтик, 2020). У широкому сенсі – процес вилучення інформації з будь-якої символічної системи.

Динаміка технічного прогресу наразі пропонує різні джерела отримання інформації, що суттєво нівелює вагу традиційного читання. Проблема зниження інтересу до читання, падіння його якості пов'язана із односторонністю розумінням даного процесу. Дане поняття почасти не диференціюється, не звертається увага на його багатовимірність й багатогранність. Між тим читання не моноліт, існують різні види, напрямки, моделі й процедури читання, які підкорюються конкретним завданням, меті, засобам їхньої реалізації. Виходячи із потреб і розуміння читання виділяють такі його моделі: гуманістична, християнська, освітня, масова тощо. Розгляд читання як індивідуального, емоційного і творчого виду діяльності дозволяють використовувати різні технічні можливості для діалогу з твором: екранізація, театралізація, драматизація, анімація, аудіо-записи тощо.

Здобувачі вищої освіти під час роботи над освітнім компонентом «Сімейне читання» повинні ознайомитись із концептуальними положеннями, продуктивною методикою, моделлю сімейного читання.

Модель сімейного читання відрізняється від інших практикою читання вголос, спільністю дій (не колективністю); наявністю приватної, домашньої бібліотеки як особливого бібліотечного фонду; одночасною реалізацією вагомих функцій читання – пізнавальної, розвивальної, розважальної, комунікативної (Мелентьєва, 2011).

Перший аспект моделі сімейного читання складає *коло читання*. Під колом читання розуміємо визначення, запропоноване О. Томашовою, яке трактується як «сукупність творів і видань, що принципово відбираються й рекомендуються для читання дитячою аудиторією (призначених для дітей, а також тих, що ввійшли або можуть увійти в їх читання, відображають інтереси й потреби читачів різного віку й

доступні їм за змістом), читання яких покликане скласти етап духовного розвитку дитини» (Томашова, 1983, с. 162). Дана проблема тісно пов'язана з розумінням поняття «читач». Психологи стверджують, що сприйняття та розуміння читання вголос мають такі самі особливості, що й читання про себе. Слухач – це вже читач, тому в психології читання термін «читач» поширюється і на людину, яка не вміє читати. Враховуючи це, читання в родинному колі має бути систематичною, добровільною та цілеспрямованою спільною комунікативною діяльністю членів сім'ї як процес ознайомлення з літературою різного ґатунку. Даний аспект освітнього компоненту «Сімейне читання» підтримується темами про специфіку родинного читання для дітей різних вікових категорій, обговоренням питання про жанрову таксономію літератури для дитячого читання, роль ілюстрацій для організації бесіди за текстом, моделювання ігрової ситуації у процесі обговорення прочитаного тощо.

Другий аспект – *процес читання* – виключно важливий для засвоєння дитиною твору та його пояснення та аналізу. Успішна організація процесу читання можлива за умови адекватного методичного супроводу, спрямованого на розвиток емоційного інтелекту дитини, її інтелектуального становлення. Важливим питанням у процесі читання в родині є «голос дитини» як провідний фактор добору літератури. Інтереси та смаки найменших членів родини мають враховуватись не тільки у процесі добору літератури, але й у формах знайомлення з художнім текстом – читання, перегляд художнього або анімаційного фільму за мотивами твору, аудіо-прослуховування.

Одним із важливих завдань, поставлених у компоненті, – прочитання класики, яка є частиною навчальної шкільної програми та текстів, які на думку дорослих, є важливими складниками літературної освіти дитини. Діапазон тематичного обговорення даного аспекту доволі великий: від виявлення рівня розуміння й сприйняття художнього твору дитиною під час прочитання до діагностування рівня розуміння навчальної програми й окреслення шляхів розвитку цікавості до художнього тексту.

Наступним етапом контакту з художньою літературою є *обговорення прочитаного*. На думку більшості дослідників, найкращою формою аналізу обговорення прочитаного сімейному колі є бесіда (різного формату), хоча доречним може бути використання й інших адекватних підходів – інтерв'ю, словесне малювання, створення цитатного щоденника, візитівки твору, плакатів, схем, метафоричних карт, порівняльних таблиць тощо. Як зазначають батьки, діти охоче включаються до розмови, діляться своїми враженнями, переказують текст. До того ж читання має потужний освітній потенціал, який розкривається через визначення його сутностей: інформаційної, діяльнісної, процесуальної, комунікативної, мовної, знакової та психологічної (Тихомирова, 2003, с. 65–68). Методика обговорення прочитаного залежить від віку дитини та її життєвого, культурного, естетичного й етичного досвіду. Це можуть бути відгуки, малюнки та

інші продукти читацької діяльності як матеріал для вивчення сприйняття художнього твору.

Четвертий етап – *післячитання* – заснований головним чином на аналізі рівня розуміння дітьми прочитаного/прослуханого та умінь інтерпретувати й аналізувати текст. Дитина, познайомившись із новим текстом із цікавою сюжетною лінією, оцінює його, використовує прочитане у грі, творчій діяльності, у спілкуванні з дорослими та однолітками. Діти грають у героїв, що сподобалися, «приміряючи» до себе потрібну соціальну роль, переживають і втілюють прочитане в грі, живуть життям героя.

До того ж на етапі післячитання виникає можливість обговорити з дитиною «незручні» теми, що алюзивно можуть бути дотичними до проблематики прочитаного. Це тема смерті, боулінгу, переслідування, підліткового кохання, раннього батьківства.

Таким чином, освітній компонент «Сімейне читання» спрямований на формування у здобувачів вищої освіти літературно-комунікативної компетентності, що являє собою розуміння художньої літератури як органічного складника рідної та світової культури, усвідомлення специфіки літератури як мистецтва слова, уміння аналізувати та інтерпретувати літературний твір у єдності його змісту та форми, порівнювати різноманітні художні тексти, розуміти авторську позицію та способи її вираження, використання теоретико-літературних знань під час роботи над текстом, формування світогляду, моралі та громадянської позиції.

Список використаної літератури

- 1. Войтик Н. В.** Речевая коммуникация : учеб. пособие для вузов. М. : Издательство Юрайт, 2018. 125 с.
- 2. Закон України** «Про вищу освіту». URL : https://urist.com.ua/download_act/pro_vyshchu_osvitu (дата звернення: 11.11.2021).
- 3. Жуков Ю. М.,** Петровская Л. А., & Растянкин П. В. Диагностика и развитие компетентности в общении. М. : Изд-во МГУ, 1990. 104 с.
- 4. Качак Т. Б.** Літературна освіта молодших школярів : навчально-методичний посібник. URL : <http://lib.pnu.edu.ua:8080/bitstream/123456789/2075/1/%D0%9A%D0%B0%D1%87%D0%B0%D0%BA%20%D0%A2.%20%D0%9B%D1%96%D1%82%D0%B5%D1%80%D0%B0%D1%82%D1%83%D1%80%D0%BD%D0%B0%20%D0%BE%D1%81%D0%B2%D1%96%D1%82%D0%B0.pdf> (дата звернення 01.10.2021).
- 5. Мелентьева Ю. П.** Семейное чтение: Теоретический аспект. URL : <https://cyberleninka.ru/article/n/semeynoe-chtenie-teoreticheskiy-aspekt/viewer> (дата звернення: 02.10.2021).
- 6. Тихомирова Н. И.** Понятие «чтение» в контексте стратегий читательской деятельности. *Вестник библиотечной Ассамблеи Евразии*. 2003. № 1. С. 65–68.
- 7. Томашова Е. Н.** Формирование круга чтения школьников – актуальная теоретическая и практическая проблема. *Дифференцированное руководство чтением детей*. Л. : ЛГИК, 1983.

С. 161–162. **8. Фасоля А.** Літературна освіта: компетенції, компетентності, знання, уміння і навички. *Українська література в загальноосвітній школі*. 2012. № 6-7. С. 26–31. **9. Яценко Т.** Формування літературної компетентності учнів у процесі вивчення творчості А. Дімарова. *Українська література в загальноосвітній школі*. 2012. № 8. С. 32–35.

References

1. Vojtik, N. V. (2018). Rechevaya kommunikaciya [Speech communication]. M.: Izdatel'stvo Yurajt [in Russian]. **2. Zakon** Ukrainy «Pro vyshchu osvitu» [Law of Ukraine «On higher education»]. (2021). Retrieved from https://urst.com.ua/download_act/pro_vyshchu_osvitu (Last accessed: 11.11.2021) [in Ukrainian]. **3. Zhukov, Yu. M.,** Petrovskaya, L. A., & Rastyannikov, P. V. (1990). Diagnostika i razvitie kompetentnosti v obshchenii [The diagnostics and development of competence in communication]. M.: Izd-vo MGU [in Russian]. **4. Kachak, T. B.** (2017). Literaturna osvita molodshykh shkolyariv [Literary education of junior high school students]. Retrieved from <http://lib.pnu.edu.ua:8080/bitstream/123456789/2075/1/%D0%9A%D0%B0%D1%87%D0%B0%D0%BA%20%D0%A2.%20%D0%9B%D1%96%D1%82%D0%B5%D1%80%D0%B0%D1%82%D1%83%D1%80%D0%BD%D0%B0%20%D0%BE%D1%81%D0%B2%D1%96%D1%82%D0%B0.pdf> (Last accessed: 01.10.2021) [in Ukrainian]. **5. Melent'eva, Yu. P.** (2011). Semejnoe chtenie: Teoreticheskij aspekt [Family reading: A theoretical aspect]. Retrieved from <https://cyberleninka.ru/article/n/semejnoe-chtenie-teoreticheskij-aspekt/viewer> (Last accessed: 02.10.2021) [in Russian]. **6. Tihomirova, N. I.** (2003). Ponyatie «chtenie» v kontekste strategij chitatel'skoj deyatel'nosti [The concept of «reading» in the context of strategies of reading activities]. *Vestnik bibliotechnoj Assamblei Evrazii – Bulletin of the Library Assembly of Eurasia*, 1, 65-68 [in Russian]. **7. Tomashova, E. N.** (1983). Formirovanie kruga chteniya shkol'nikov – aktual'naya teoreticheskaya i prakticheskaya problema [Formation of the reading circle of schoolchildren is a topical theoretical and practical problem]. *Differencirovannoe rukovodstvo chteniem detej – Differentiated reading guidance for children*. (pp. 161-162). L.: LGIK [in Russian]. **8. Fasolya, A.** (2012). Literaturna osvita: kompetentsiyi, kompetentnosti, znannya, uminnya i navychky [Literary education: competencies, competencies, knowledge, skills and abilities]. *Ukrainska literatura v zahalnoosvitnii shkoli – Ukrainian literature in secondary school*, 6-7, 26-31 [in Ukrainian]. **9. Yatsenko, T.** (2012). Formuvannya literaturnoyi kompetentnosti uchniv u protsesi vyvchennya tvorchosti A. Dimarova [Formation of literary competence of students in the process of studying the work of A. Dimarov]. *Ukrainska literatura v zahalnoosvitnii shkoli – Ukrainian literature in secondary school*, 8, 32-35 [in Ukrainian].

Цалапова О. М. Освітній компонент «Сімейне читання» як чинник формування літературно-комунікативної компетентності здобувачів вищої освіти

Стаття розкриває проблему ознайомлення здобувачів вищої освіти з освітнім компонентом вільного вибору «Сімейне читання», мета якого – сформувати розуміння процесу сімейного читання як частини гуманітарної освіти; подати поняття про основні тенденції розвитку літератури для дітей та юнацтва на сучасному етапі, її жанрово-стильове, тематичне розмаїття; закономірності теорії й методики літературної освіти дитини як складової загального розвитку особистості.

У тексті статті висвітлено принципи організації, методику й модель родинного читання, що заявлені в освітньому компоненті, окреслено тематичне коло навчального курсу. Зокрема, відзначено, що він має ряд особливостей, що пов'язані з атмосферою й подачею матеріалу в процесі читання в родині:

1. В основі сімейного читання лежить практика «читання вголос», на відміну від «читання про себе». Крім цього існують і інші форми ознайомлення з літературною скарбницею: перегляд фільмів або анімації за мотивами художніх творів, інсценізація, драматизація тощо.

2. Сімейне читання передбачає спільну (але не колективну) дію, де обов'язковою складовою є «голос дитини», що відчутний на етапі добору тексту, його прочитання й обговорення, а також використання набутої інформації на етапі використання після прочитання.

3. Родинне читання, на відміну від інших видів навчального читання, одночасно реалізуються практично всі найважливіші функції (пізнавальна, виховна, розвиваюча, розважальна, комунікаційна).

Таким чином, освітній компонент «Сімейне читання» розглядає можливі перспективи стабілізації у здобувачів вищої освіти інтересу до читання як запоруки формування подальшого читацького розвитку. Компетентісний підхід, що заявлений як основний формант компоненту, покликаний стати міцним підґрунтям фахового становлення й подальшого зростання здобувача вищої освіти, оскільки уміння інтерпретувати, аналізувати текст і методично грамотно репрезентувати його – це основа професійного успіху кваліфікованого працівника будь-якої спеціальності, особливо професійної освіти.

Ключові слова: сімейне читання, освітній компонент, літературна компетентність, комунікативна компетентність.

Цалапова О. Н. Образовательный компонент «Семейное чтение» как фактор формирования литературно-коммуникативной компетентности соискателей высшего образования

Статья раскрывает проблему ознакомления соискателей высшего образования с образовательным компонентом свободного выбора «Семейное чтение», цель которого – сформировать понимание процесса семейного чтения как части гуманитарного образования; дать понятие об

основных тенденциях развития литературы для детей и юношества на современном этапе, ее жанрово-стилевом, тематическом разнообразии; закономерности теории и методики литературного образования ребенка как составляющей общего развития личности.

В тексте статьи отражены принципы организации, методика проведения и модель семейного чтения, заявленные в образовательном компоненте и обозначен тематический круг учебного курса. В частности, отмечено, что он имеет ряд особенностей, связанных с атмосферой и подачей материала в процессе чтения в семье:

1. В основе семейного чтения лежит практика «чтения вслух», в отличие от «чтения про себя». Кроме этого существуют и другие формы ознакомления с литературной сокровищницей: просмотр фильмов или анимации по мотивам художественных произведений, инсценировка, драматизация и т.д.

2. Семейное чтение предусматривает совместное (но не коллективное) действие, где обязательной составляющей является «голос ребенка», ощутимый на этапе отбора текста, его прочтения и обсуждения, а также на этапе использования приобретенной информации после прочтения.

3. Семейное чтение, в отличие от других видов учебного чтения, одновременно реализуются практически все важнейшие функции (познавательная, воспитательная, развивающая, развлекательная, коммуникационная).

Таким образом, образовательный компонент «Семейное чтение» рассматривает возможные перспективы стабилизации у соискателей высшего образования интереса к чтению как залог формирования дальнейшего читательского развития. Компетентностный подход, заявленный в качестве основного форманта компонента, призван стать прочной основой профессионального становления и дальнейшего роста соискателя высшего образования, поскольку умение интерпретировать, анализировать текст и методически грамотно представлять его – это основа профессионального успеха квалифицированного работника любой специальности.

Ключевые слова: семейное чтение, образовательный компонент, литературная компетентность, коммуникативная компетентность.

Tsalapova O. Educational component «Family reading» as a factor in the formation of literary and communicative competence of applicants for higher education

The article reveals the problem of acquainting applicants for higher education with the educational component of free choice «Family Reading», the purpose of which is to form an understanding of the process of family reading as part of humanities education; to give an idea of the main trends in the development of literature for children and youth at the present stage, its genre-style, thematic diversity; regularities of the theory and methods of

literary education of the child as a component of the general development of the personality.

The text of the article reflects the principles of organization, methods and model of family reading, stated in the educational component and indicates the thematic scope of the course. In particular, it is noted that it has a number of features related to the atmosphere and the supply of material in the process of reading in the family:

1. Family reading is based on the practice of «reading aloud», as opposed to «reading to yourself». In addition, there are other forms of acquaintance with the literary treasury: watching movies or animations based on works of art, staging, dramatization, etc.

2. Family reading involves joint (but not collective) action, where the mandatory component is the «voice of the child», felt at the stage of selection of the text, its reading and discussion, as well as at the stage of using the acquired information after reading.

3. Family reading, in contrast to other types of educational reading, simultaneously implements almost all the important functions (cognitive, educational, developmental, entertaining, communicative).

Thus, the educational component «Family Reading» considers the possible prospects of stabilization of applicants for higher education interest in reading as a guarantee of the formation of further reading development. The competency approach, stated as the main formant of the component, is designed to become a solid foundation for professional development and further growth of the applicant for higher education, as the ability to interpret, analyze the text and methodically present it is the basis of professional success.

Key words: family reading, educational component, literary competence, communicative competence.

Стаття надійшла до редакції 12.11.2021 р.

Прийнято до друку 26.11.2021 р.

Рецензент – д. п. н., проф. Караман О. Л.